

WYROK
Trybunału Arbitrażowego do spraw Sportu
przy Polskim Komitecie Olimpijskim
wydany w dniu 26 czerwca 2013 r.

1. Brak jest podstaw do wymierzenia Zawodnikowi kary w oparciu o Modelowe Reguły Antydopingowe, jeżeli regulacje dyscyplinarne dotyczące sankcji za stosowanie środków dopingujących, które obowiązywały przed dniem 1 września 2011 roku były względniejsze dla Zawodnika.
2. Skoro WADA, na podstawie art. 13.1.1 Modelowych Reguł Antydopingowych przysługuje prawo do odwołania się do CAS bez konieczności wyczerpania środków wewnętrznych, to zgodnie z wykładnią *a maiori ad minus* WADA przysługuje również w sprawach dotyczących sportowców klasy krajowej prawo do bezpośredniego odwołania się do Trybunału Arbitrażowego.
3. Doręczenia WADA wyłącznie pisma zawierającego decyzję dyscyplinarną nie można uznać za przekazanie pełnych akt dotyczących decyzji. Dopiero oświadczenie Zawodnika, w którym przyznaje on fakt stwierdzenia w jego organizmie niedozwolonych substancji, w sytuacji braku wydruku wyników laboratoryjnych lub formularza kontroli dopingowej, pozwala skarżącemu na odstąpienie od weryfikowania stanu faktycznego i skoncentrowanie się na aspektach prawnych sprawy.

Zespół Orzekający w składzie:

Przewodnicząca:	Romana Troicka-Sosińska
Arbiter:	Krzysztof Malinowski
Arbiter:	Ludwik Żukowski

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2013 r. skargi Światowej Agencji Antydopingowej (WADA) z dnia 24 lipca 2012 r. na decyzję (...) z dnia 5 października 2011 r., dotyczącą K.H.,

orzeka:

1. zmienia decyzję Komisji Gier i Dyscypliny (...) z dnia 5 października 2011 r. Nr (...) w części, w ten sposób, że orzeka wobec zawodnika, K.H., karę dyskwalifikacji na okres 6 miesięcy,
2. w pozostałej części skargę oddala,
3. wpis w sprawie ustala na kwotę 4.000,00 PLN (cztery tysiące), który w całości przypada Trybunałowi Arbitrażowemu do spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim,
4. zasądza na rzecz Światowej Agencji Antydopingowej (WADA) od (...) tytułem częściowego zwrotu kosztów postępowania kwotę 1.000 PLN (jeden tysiąc).

Uzasadnienie

STAN FAKTYCZNY

4. Po finałowym meczu Ekstraligi (...) rozegranym w dniu 18 sierpnia 2011 roku, w organizmie zawodnika (...) K.H. został stwierdzony niedozwolony środek — oxylofryna.
5. Zawodnik K.H. w pisemnych wyjaśnieniach datowanych na dzień 19 września 2011 roku oświadczył, że nigdy świadomie nie odważyłby się uciekać do stosowania zabronionych sposobów podwyższania sprawności fizycznej. Wiadomość o wykryciu związku oxylofryny w jego organizmie, zaskoczyła go i pozostawiła wiele znaków zapytania. Zawodnik wskazał, iż kilka miesięcy wcześniej przygotowywał się do zrzucenia wagi dla lepszego komfortu. Po konsultacji z dietetykiem, obaj uznali, że najlepszą metodą będzie zastosowanie diety wraz z suplementami i spalaczami tłuszczu (tzw. termogeniki). Suplementy, które Zawodnik stosował to ALR Cindustries H.D30+ oraz THERMAL PRO WITH SDA. Zawodnik podkreślił, iż dopiero po wykryciu w jego organizmie oxylofryny zainteresował się bliżej opiniami fachowców na temat suplementów, z których korzystał. Wówczas dopiero dowiedział się, że firmy produkujące te środki były podejrzewane o dodawanie do swoich produktów substancji niedozwolonych w sporcie dla polepszenia ich działania, co w konsekwencji spowodowało czasowe wycofanie tych środków z niektórych warszawskich sklepów. Zawodnik jeszcze raz podkreślił, iż nie miał świadomości o podejrzanych składnikach tych produktów oraz o zawartości w nich stymulanta jakim jest oxylofryna. Mając na uwadze swoje dotychczasowe nienagane prowadzenie się jako zawodnika i reprezentanta kadry narodowej oraz dotychczasową niekaralność sankcjami nakładanymi przez Komisję Antydopingową, Zawodnik wniósł o nie nakładanie na niego kary.
6. Decyzją z dnia 05 października 2011 roku, (...) ukarał zawodnika K.H. karą nagany, uznając, iż kara ta będzie stanowiła dla Zawodnika należyłą przestrożę przed stosowaniem jakichkolwiek odżywek i środków o niewiadomym pochodzeniu i pozwoli na kontynuowanie kariery sportowej w duchu fair play.
7. Odwołanie od decyzji (...), w dniu 24 lipca 2012 roku, wniosła Światowa Agencja Antydopingowa (WADA). W swoim odwołaniu WADA wskazała na dopuszczalność swojego odwołania zarówno co do zasady, jak również co do dochowania terminu jego wniesienia. Nie kwestionując ustaleń faktycznych, WADA zarzuciła zaskarżonej decyzji brak podstaw do skrócenia kary dyskwalifikacji, która co do zasady za pierwsze naruszenie przepisów antydopingowych powinna wynosić dwa lata. Zdaniem WADA nie istniały żadne wyjątkowe okoliczności, które owe skrócenie dyskwalifikacji by uzasadniały. Co więcej WADA wskazała na okoliczności wskazujące na fakt, iż Zawodnik ponosi istotną winę/dopuścił się istotnego zaniedbania:
  - a) Usprawiedliwienie Zawodnika jest dalekie od jednoznaczności: w szczególności jest niejasnym, czy Zawodnik chciał poczuć się lepiej na boisku, czy też próbuje sugerować, że chęć utraty wagi miała być spowodowana względami estetycznymi lub zdrowotnymi;
  - b) Wynik próbki fizjologicznej Zawodnika był pozytywny w trakcie meczu, co oznacza, że musiał spożyć zabronioną substancję na krótko przed meczem;
  - c) Zamiar utraty wagi celem poprawy wyników sportowych stanowi zamiar poprawy wyników sportowych dla celów artykułu 10.4 Modelowych Reguł Antydopingowych;
  - d) Kamieniem węgielnym systemu antydopingowego jest osobista odpowiedzialność zawodnika za to, co spożywa;

- e) Winą zawodnika jest brak zachowania środków ostrożności;
- f) Przeprowadzenie nawet najbardziej podstawowego wyszukiwania w Internecie pozwoliłoby Zawodnikowi ustrzec się przed niebezpieczeństwem stosowania suplementu zawierającego zabronione środki, co oznacza, że najwyraźniej Zawodnik nie powziął żadnych środków ostrożności;
- g) Zawodnik nie może polegać na doradztwie swojego osobistego lekarza, zwłaszcza kiedy lekarz ten nie jest ekspertem medycyny sportu.

Ostatecznie, WADA wносиła o wymierzenie Zawodnikowi kary dyskwalifikacji na okres lat dwóch, począwszy od daty, w której decyzja Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim wejdzie w życie, z jednoczesnym zaliczeniem na poczet tej kary okresu dyskwalifikacji odbytej przez Zawodnika przed datą wejścia w życie orzeczenia Trybunału.

DOPUSZCZALNOŚĆ ODWOŁANIA WADA

- 8. W pierwszej kolejności Trybunał Arbitrażowy uznał za konieczne dokonanie oceny dopuszczalności własnej jurysdykcji, a także prawa wniesienia odwołania przez WADA i jego dopuszczalności.
- 9. Wskazać zatem należy, iż K.H. nie jest sportowcem klasy międzynarodowej w rozumieniu definicji stanowiącej załącznik do Modelowych Reguł Antydopingowych obowiązujących w Polsce. Stwierdzenie niedozwolonych substancji w organizmie Zawodnika nie było również związane z uczestnictwem w międzynarodowych wydarzeniach sportowych. Zgodnie zatem z artykułem 13.2.2 Modelowych Reguł Antydopingowych obowiązujących w Polsce, *W sprawach dotyczących sportowców klasy krajowej podlegających Komisji do Zwalczenia Dopingu w Polsce, którym nie przysługuje prawo odwołania na mocy Artykułu 13.2.1 (w sprawach związanych z uczestnictwem w międzynarodowych wydarzeniach sportowych lub w przypadkach dotyczących sportowców klasy międzynarodowej), od decyzji przysługuje odwołanie do niezależnego i bezstronnego organu odwoławczego szczebla krajowego, którym jest Trybunał Arbitrażowy ds. Sportu przy PKOL.* Ów przepis stanowi zatem podstawę jurysdykcji Trybunału Arbitrażowego w przedmiotowej sprawie.
- 10. Uprawnienie WADA do wniesienia odwołania od decyzji (...) wynika z artykułu 13.2.3 Modelowych Reguł Antydopingowych obowiązujących w Polsce.
- 11. Zważywszy na fakt, iż Zawodnik został ukarany dyscyplinarnie przez Komisję Gier i Dyscypliny działającej przy (...), zaś zgodnie z par. 33 ust. 5 Statutu (...) Organem odwoławczym od decyzji Komisji Gier i Dyscypliny jest Zarząd Związku (co wynika również z § 14 ust. 4 lit. b Regulaminu Dyscyplinarnego (...)), Trybunał Arbitrażowy rozważał zagadnienie wyczerpania drogi postępowania wewnątrzwiązkowego jako przesłanki dopuszczalności odwołania WADA. Zgodnie z art. 13.1.1 Modelowych Reguł Antydopingowych obowiązujących w Polsce, *Jeżeli WADA przysługuje prawo do odwołania zgodnie z Artykułem 13, a żadna inna strona nie złożyła odwołania od ostatecznej decyzji w procedurze przeprowadzonej przez Polski Związek Sportowy, WADA może się odwołać od takiej decyzji bezpośrednio do Sportowego Sądu Arbitrażowego (CAS) bez konieczności wyczerpania innych środków wewnętrznych w ramach procedury Polskiego Związku Sportowego.* Trybunał Arbitrażowy uznał, iż skoro WADA przysługuje prawo do odwołania się do CAS bez konieczności wyczerpania środków wewnętrznych, to zgodnie z wykładnią *a maiori ad minus* WADA przysługuje również w sprawach dotyczących sportowców klasy krajowej prawo do bezpośredniego odwołania się do Trybunału Arbitrażowego. Dodać należy,

iż w świetle artykułu 13.2.3 Modelowych Reguł Antydopingowych obowiązujących w Polsce, *W przypadkach określonych w artykule 13.2.2, WADA i Federacja Międzynarodowa mają także prawo do odwołania od decyzji organu odwoławczego szczebla krajowego do Sportowego Sądu Arbitrażowego (CAS)*. Dlatego też WADA miała możliwość pominięcia Zarządu (...) w procedurze odwoławczej.

12. Istotnym zagadnieniem dopuszczalności odwołania WADA jest kwestia dochowania terminu do wniesienia odwołania. Zgodnie z artykułem 13.5 Modelowych Reguł Antydopingowych *Termin wniesienia odwołania do Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przez PKOl wynosi dwadzieścia jeden (21) dni od daty otrzymania decyzji przez stronę wnoszącą odwołanie. Bez uszczerbku dla powyższego, w związku z odwołaniami wnoszonymi przez stronę uprawnioną do odwołania, która jednak nie była stroną postępowania prowadzącego do decyzji będącej przedmiotem odwołania, obowiązują następujące terminy:*

- a) *W terminie dziesięciu (10) dni od powiadomienia o decyzji, strona taka ma prawo żądania od organu, który wydał decyzję, kopii akt, na których opierał się ten organ;*
- b) *W przypadku wniesienia takiego żądania w terminie dziesięciu (10) dni, stronie wnoszącej żądanie przysługuje termin dwudziestu jeden (21) dni od otrzymania akt do wniesienia odwołania do CAS.*

Bez uszczerbku dla powyższego, WADA może składać odwołania lub interweniować nie później niż:

- a) *Dwadzieścia jeden (21) dni od ostatniego dnia, w którym dowolna strona sprawy miała prawo złożyć odwołanie, lub*
- b) *Dwadzieścia jeden (21) dni od otrzymania przez WADA pełnych akt dotyczących decyzji.*

W odwołaniu WADA podniosła, iż została powiadomiona o zaskarżonej decyzji (...) w formie wiadomości w poczcie elektronicznej od Komisji do Zwalczenia Dopingu w Sporcie z dnia 15 marca 2012 roku. Po dalszej wymianie wiadomości w poczcie elektronicznej Komisja do Zwalczenia Dopingu w Spocie dostarczyła WADA w dniu 03 lipca 2012 roku oświadczenie Zawodnika z dnia 19 września 2011 roku. Wprawdzie w ocenie WADA trudno uznać dostarczone materiały jako pełne akta dotyczące decyzji, chociażby z uwagi na brak wydruku wyników laboratoryjnych lub formularza kontroli dopingowej, to od daty 03 lipca 2012 roku należy liczyć 21 dniowy termin do wniesienia odwołania, o którym mowa w art. 13.5 Modelowych Reguł Antydopingowych obowiązujących w Polsce. W dniu 24 lipca 2012 roku zostało przesłane do Trybunału Arbitrażowego odwołanie WADA.

Analizując stanowisko WADA, Trybunał Arbitrażowy uznał, iż podzielić należy stanowisko skarżącego, iż doręczenia wyłącznie pisma zawierającego decyzję dyscyplinarną (...) nie można uznać za przekazanie pełnych akt dotyczących decyzji. Dopiero oświadczenie Zawodnika, w którym przyznaje on fakt stwierdzenia w jego organizmie niedozwolonych substancji, w sytuacji braku wydruku wyników laboratoryjnych lub formularza kontroli dopingowej, pozwalało skarżącemu na odstąpienie od weryfikowania stanu faktycznego i skoncentrowanie się na aspektach prawnych sprawy. Słusznie zatem dzień 03 lipca 2012 roku został przez WADA potraktowany jako dzień, w którym rozpoczął bieg terminu do wniesienia odwołania. W konsekwencji Trybunał Arbitrażowy uznaje, iż odwołanie WADA zostało wniesione w terminie.

PRZYCZYNY CZĘŚCIOWEGO UWZGLĘDNIENIA SKARGI WADA

13. Trybunał Arbitrażowy uznał, iż skarga WADA nie zasługuje na uwzględnienie w

całości z uwagi na fakt, iż Zawodnik dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego przed dniem 01 września 2011 roku tj. przed datą wejścia w życie Modelowych Reguł Antydopingowych obowiązujących w Polsce. Jak wynika z artykułu 18.7.1 tych Reguł, *w sprawach dotyczących naruszenia przepisów antydopingowych wniesionych po dniu wejścia w życie, a dotyczących naruszeń przepisów antydopingowych, które miały miejsce przed datą wejścia w życie, zastosowanie mają przepisy antydopingowe obowiązujące w czasie wystąpienia domniemanego naruszenia przepisów antydopingowych, chyba że organ dyscyplinarny w sprawie ustali, że w okolicznościach sprawy właściwe jest zastosowanie zasady „lex mitior”*.

14. Przed 01 września 2011 roku w (...) odpowiedzialność za stosowanie środków dopingujących przewidywał § 13 ust. 4 Regulaminu Dyscyplinarnego, który przewidywał sankcję w postaci kary dyskwalifikacji od 3 miesięcy do kary wykluczenia ze Związku oraz kary dodatkowe.
15. Zdaniem Trybunału Arbitrażowego regulacje dyscyplinarne dotyczące sankcji za stosowanie środków dopingujących, które obowiązywały w (...) przed dniem 01 września 2011 roku były względniejsze dla Zawodnika. Tym samym brak jest podstaw do wymierzenia Zawodnikowi kary w oparciu o Modelowe Reguły Antydopingowe. Wymierzona kara dyscyplinarna w postaci sześciomiesięcznej dyskwalifikacji za przewinienie dopingowe mieści się natomiast w granicach sankcji przewidzianych w przepisach Regulaminu Dyscyplinarnego obowiązujących w (...) do 31 sierpnia 2011 roku.
16. Przy wymiarze kary Trybunał Arbitrażowy miał na względzie wszystkie okoliczności podniesione przez WADA, które zostały przytoczone w punkcie 4 uzasadnienia. Jako okoliczności łagodzące uznał dotychczasową niekaralność Zawodnika oraz to, iż winą Zawodnika było niedochowanie elementarnej ostrożności przed spożyciem suplementu zawierającego niedozwolony środek.
17. Mając powyższe na względzie Trybunał Arbitrażowy odwołanie WADA uwzględnił tylko częściowo, obciążając również strony kosztami postępowania w sprawie, w proporcji do stopnia uwzględnienia wniosków skargi.